

Šiame numeryje
skaitykite:

2 psl.

Prasmingas darbinės
veiklos 40-metis

Iniciatyvus ir
autoritetingas kolektyve

3 psl.

Tarp geriausių Lietuvos
ūkininkų — lojaliausi
„Žemaitijos pienui“

4 psl.

Jiems lapkritis —
neeilinių gimtadienių
mėnuo

5 psl.

Nuo jaunumės —
vadovaujančiose
pareigose

„Iran Plex 2015“
parodoje

MAGIJAI — dar viena
karūna

6 psl.

Gaisras nesužlugdė ryžto
toliau ūkininkauti

7 psl.

Svarbiausi gyvenimo
palydovai — optimizmas
ir savitarpio pagarba

8 psl.

„Žemaitijos pieno“
valdyba sveikina

Leidžia
Lietuvos
pieno ūkių
asociacija
kartą per mėnesį,
nuo 1995 09 23.

Pienininkystė

Gerus darbus daro geras žmogus. I. Babelis

2015 11 24, Nr. 11 (217)

Prabėgę metai prasmingi savo turiniu

Sukaktuvinininkai su svečiais, įmonės vadovybe ir bendradarbiais po apdovanojimų.

Spalį 55-asis gimtadienis pasitiko ilgametį įmonės darbuotoją, šiuo metu sėkmingai vadovaujantį „Šilutės Rambynui“, Algirdą Bladžinauską. Auksinis — 50-asis — Jubiliejinis gimtadienis neaplenkė vyriausiojo įmonės mechaniko Klemenso Leonavičiaus, kurį visuomet gerbia kolegos ir vertina įmonės vadovai. O darbštus ir sąžiningas „Žemaitijos pieno“ Klaipėdos filialo logistikos vadybininkas Antanas Lukošaitis atšventė savo darbinės veiklos įmonėje 40-metį!

Juos pasveikino ir tarė nuoširdų žodį Ministro Pirmininko patarėjas žemės ūkio klausimais Adol-

fas Damanskis, „Žemaitijos pieno“ valdybos pirmininkas Algirdas Pažemeckas, generalinis di-

rektorius Robertas Pažemeckas, l.e.p. Personalo ir teisės direktorė Edita Žulpaitė, kolegos. Sukaktuvinininkai apdovanoti Ministro Pirmininko Algirdo Butkevičiaus, žemės ūkio ministrės Virginijos Baltraitienės, „Žemaitijos pieno“ valdybos pirmininko Algirdo Pažemecko padėkos raštais, suvenyrinėmis sūrio DŽIUGAS pakuotėmis ir legendinio milžino Džiugas statulėlėmis.

Jaukiai šnekučiuojantis, pasi-

džiaugta, kad sukaktuvinininkai dirba visa širdimi ir reikalauja iš kitų tik to, kas geriausia. Palinkėta jiems ilgų ir laimingų gyvenimo metų, stiprios sveikatos ir dar ne kartą džiuginti savo nuveiktais darbais.

„Tegul ir toliau Jūsų prasmingo gyvenimo žingsnius lydi didžiulė sėkmė, keliaujant į užsibrėžtą tikslą ir įveikiant bet kokius iššūkius“, — sakė E. Žulpaitė.

SVEIKINAME

geriausius spalio mėnesio ūkininkus
pagal skirtingas superkamo
pieno kiekio grupes

Pirmoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Bronislava Degutienė — Žemaičių Naumiesčio mstl., Šilutės r.

Antroje grupėje

(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Danutė Trumpienė — Antanašės k., Obelių sen., Rokiškio r.

Trečioje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Martynas Krauleidis — Pagrynių k., Šilutės sen., Šilutės r.

Ketvirtoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Irena Venckienė — Mediškių k., Viešvėnų sen., Telšių r.

Penktoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Robertas Klevinskas — Kubiliūnų k., Saločių sen., Pasvalio r.

Geriausio ekologiško pieno gamintojas

Andrius Domarkas — Pasvaigės k., Degaičių sen., Telšių r.

„Apgailestauju, kad delsiau“

Pienas ir jo produktai — vienas iš svarbių mūsų kasdienės mitybos dalių. Jame yra visų lengvai įsisavinamų maisto medžiagų, reikalingų organizmui augti ir vystytis. Svarbiausi veiksniai, lemiantys pieno kokybę, — sveika karvė, kokybiški pašarai, geros gyvulių laikymo sąlygos, pieno indų švara ir tinkama melžimo technologija.

Nepriekaištingas kvapas ir skonis yra svarbiausias vartotojų reikalavimas. Taip pat labai svarbu, kad produktai ilgai išsilaikytų ir būtų saugūs. Iš pieno, kuris neatitinka nustatytų standartų, pagaminti konkurencingų ir saugių pieno produktų neįmanoma.

Vidmantas Stulpinas.

Nukenčia visi: gamintojui mažiau sumokama, nes krenta primilžis ir kaina, įmonė kenčia dėl mažėjančios gaminamų produktų išeigos, o galiausiai lieka nepatenkintas vartotojas.

Pagrįstai džiaugiamės tais, kurie siekia aukščiausio rezultato, supranta partnerystės svarbą, gamina sveiką ir kokybišką pieną.

Geriausiai pieno kokybės reikalai atsiskleidžia ūkininkams nusprendus dalyvauti kasdienėje pieno mėginių surinkimo tvarkoje. Tai akivaizdžiai pajuto tie ūkiai, kurie naudojami šia pieno mėginių surinkimo tvarka.

Vieno tokio ūkio šeimininkas Vidmantas Stulpinas, įsikūręs Telšių rajono Degaičių seniūnijos Pasvaigės kaime, mielai sutiko pasidalinti patirtimi, kaip jam sekasi ūkininkauti, imant pieno mėginius iš kiekvienos pieno siuntos.

Vidmantas kasdienėje pieno mėginių surinkimo tvarkoje dalyvauja apie pusmetį. „Dabar apgailestauju, kad anksčiau nepradėjau, kai paragindavo „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Valdas Adomauskas dalyvauti šioje tikrai ūkininkams palankioje pieno mėginių surinkimo tvarkoje“, — prisipažino degaitiškis.

(Nukelta į 2 psl.)

„Apgailestauju, kad delsiau“

(Atkelta iš 1 psl.)

Naujovė jam atnešė nemenką naudą, nes gaunami priedai už pieno kokybę, baltymingumą ir logistiką pastorino pinigine. Priedo dydį už logistiką lemia atstumas nuo pieno ūkio iki perdirbimo įmonės. Kuo jis mažesnis, tuo priedas didesnis. Tokiu būdu degaitiškis, įsikūręs netoli „Žemaitijos pieno“ bendrovės, gerokai išlošia. Tačiau didžiausią padidėjusių pajamų dalį sudaro priedas už

kokybę, todėl dėl jos tikrai verta pasistengti.

„Svarbiausia žinau, koks pienas bėga iš karvių, todėl galima laiku užbėgti už akių netikėtumams, kad ligotų karvių pienas nesusimaišytų su geru,— patenkintas tyrimo operatyvumu pasakojo ūkininkas. — Be to, nereikia atskirai kontroliuoti bandos ir už tai pinigų mokėti. — Dabar net smagu išgirsti iš kitų ūkininkų, kad bendrovė man už superkamą pieną

moka gerai. Tai atnešė ne kas kitas, o dalyvavimas kasdienėje pieno mėginių surinkimo tvarkoje ir už gerus rodiklius gaunami priedai“,— šypsodamasis pasakojo ūkininkas.

Vidmanto planuose — didinti bandą. Žinoma, ir fermą reikėtų plėsti ar naują statyti. Pasak ūkininko, jo pieno ūkis visą laiką bendradarbiauja su „Žemaitijos pieno“ bendrove. „Niekur nelakčiau ir nelakstau, nors pasiūlymų

iš kitur būna“,— prisipažino Vidmantas. Jo mama irgi pieną tiekė „Žemaitijos pienui“.

Dešimt metų Vidmantas su žmona Daina karves melžė patys, o dabar sutuoktinė augina vienerių metų sūnelį Armandą. Šeimoje dar yra dvi dukros — Samanta ir Julija. Pastaroji labiau linkusi prie ūkiškų darbų ir gyvulininkystės. Kas užaugs iš atžalų, pasak tėvų, dar nėra aišku. Juk gyvenimas visuomet pateikia savų iššūkių.

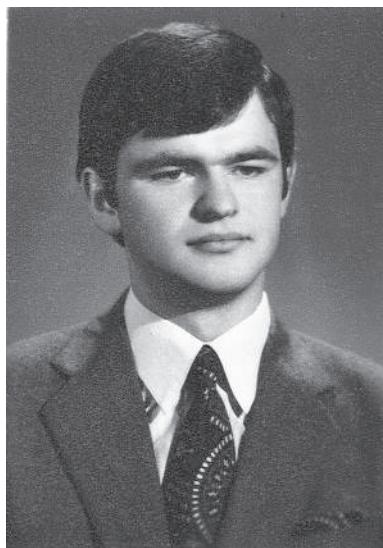
Šiuo metu degaitiškis džiaugiasi puikiu samdomos melžėjos darbu. Juk nuo švaros ir tvarkos, tinkamo tešmens paruošimo melži-

mui, nepriekaištingai eksploatuojamos melžimo įrangos, spenių dezinfekcijos ir kasdienio stropaus požiūrio į darbą labai priklauso ir pieno kokybė.

Didžiutis pasiektais darbo rezultatais, didesniu nei vidutiniu pieno primilžiu, džiaugtis aukštesne pieno supirkimo kaina tikrai padės savikontrolės mechanizmas, dalyvavimas tvarkoje — pieno supirkimas imant mėginius iš kiekvienos siuntos. Kaip pasiruošti ir pradėti naudotis šia tvarka, visada mielai patars ir padės „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkai.

Prasmingas darbinės veiklos 40-metis

Antano Lukošaičio gyvenimas ir darbinė veikla labai spalvingi. Jo gimtinė — Tauragės rajonas, Meižių kaimas.

Antanas studijų metais.

Baigęs vidurinę mokyklą, 1970 metais įstojo į tuometį Vilniaus inžinerinį statybos institutą, mechaninės technologijos fakultetą, kurį baigė 1975 metais. Tais pačiais metais pagal paskyrimą atvyko dirbti į tuometį Klaipėdos pieno kombinatą. Čia Transporto skyriuje jam buvo patikėtos inžinieriaus mechaniko pareigos. Veiklus vaikinys buvo pastebėtas ir pelnė vadovybės įvertinimą — iki 1981 metų dirbo vyresniu inžinieriumi. Antanas toliau kilo karjeros laiptais ir tapo skyriaus viršininku.

Antanas Lukošaitis gimė 1952 metų balandžio 22 dieną. 1975 metais baigė Vilniaus inžinerinį statybos institutą ir įgijo automobilių transporto specialybę. Nuo tada jo darbinė veikla sukasi pieno perdirbimo pramonėje. Nuo 1989 metų sausio 1 dienos buvo paskirtas „Žemaitijos pieno“ Transporto skyriaus viršininku. A.Lukošaitis nuo 2011 metų lapkričio 30 dienos iki šiol sėkmingai dirba „Žemaitijos pieno“ Klaipėdos filialo logistikos vadybininku.

Per keturis darbo dešimtmečius bendrovėje A.Lukošaitis įrodė, kad, pasikliaudamas savo charakterio savybėmis, gali suburti darbštų kolektyvą. A.Lukošaitis puikiai sugeba numatyti priimamų sprendimų pasekmes bei greitai reaguoja į pasikeitusias aplinkybes. Palaiko darbuotojų iniciatyvą, jei numato, kad jų pasiūlymai turės įtakos darbo sėkmei.

1982 metais buvo sukurta Klaipėdos pieno kombinato autotransporto įmonė, o jos vadovu paskiriamas A.Lukošaitis. Laukė dideli darbai, nes naujai organizuojamai autotransporto įmonei buvo perduotas Telšių, Tauragės, Šilutės, Plungės, Kretingos svies-

to-sūrių gamyklų ir Šilalės pieninės transportas — iš viso 324 mašinos. Tai buvo nelengvi, bet ir labai įdomūs metai, kol 1985-aisiais padvelkė reorganizacijos vėjai. Buvo likviduota Telšių sviesto gamykla, o sukurta Telšių sūrių gamykla. Tuometis šios gamyklos

Tėviškoje su artimaisiais.

Antaną Lukošaitį pasveikino „Žemaitijos pieno“ valdybos pirmininkas Algirdas Pažemeckas ir generalinis direktorius Robertas Pažemeckas.

direktorius įpareigotas Klaipėdos pieno kombinato autotransporto įmonės viršininkui A.Lukošaičiui įsteigti garažą.

Permainos ir toliau sekė viena kitą. 1987 metais Telšių sūrių gamykloje sukurta transporto skyrius, likviduojant autotransporto įmonės Telšių garažą. O nuo 1989 metų sausio 1 dienos Klaipėdos pieno kombinato įmonė reorganizuota.

A.Lukošaičio darbinėje karjeroje, kaip matome, nemažai pasikeitimų, bet jis niekuomet nenu-tolo nuo savo profesinio pašaukimo. Vadovo postas iš jo nuolatos laukė racionalių sprendimų, pamatuotų išvadų ir dėmesingumo bei reiklumo. Žemaitiškas atkaklumas, darbštumas ir sąžini-

gumas jį lydėjo ir lydi kiekviename žingsnyje. To buvo mokomas gausioje šeimoje, kurioje augo penketas vaikų: be Antano, broliai Vytautas ir Juozas, seserys Ona ir Birutė. Tėvas Stanislovas dirbo eiguliu. Buvo gyvybingas ir ilgaamžis, miškuose išdirbo apie 50 metų. Antanas džiaugėsi, kad visi jo broliai ir seserys gyvi. Pats su žmona Aldona išaugino dvejų vaikų — sūnų Šarūną ir dukrą Živilę. Senelius džiugina trejetas anūkų.

Atsakingumas, sąžiningumas, pagarba bendradarbiams, dalykiškas požiūris į sprendžiamas problemas ir geriausių būdų ieškojimas,— tai vienos iš svarbiausių A.Lukošaičio savybių, kurios jį lydėjo darbinio 40-mečio keliu.

Iniciatyvus ir autoritetingas kolektyve

Klemensas Leonavičius pastebi, kad vyriausiojo mechaniko darbas įmonėje kasdien pateikia naujų iššūkių. Tai veiklos baras, kuriame yra ko veikti ir nuolatos mąstyti bei planuoti, ką dar geriau padarius.

Klemensas džiaugiasi, kad įmonei pavyksta įgyvendinti svarbius projektus, leidžiančius siekti naujovių, garsinti gerą bendrovės vardą bei tobulinti gamybinius pajė-

gumus. Už trejeto metų bus jau du dešimtmečiai, kai Klemensas darbuojasi „Žemaitijos pieno“ bendrovėje. Jis patenkintas kolektyvu, ypač puikiais ilgamečiais

specialistais — Sūrių cecho inžinieriumi mechaniku Viliumi Antanasku, Lydymo cecho inžinieriumi mechaniku Steponu Antanavičiumi.

Puikūs ir kiti ilgamečiai darbuotojai, įmonėje dirbantys daugiau negu 25-erius metus. Tai tekintojas Juozas Barodica, šaltkalvis Stasys Radavičius, šaltkalvis remontininkas Albinas Basys ir kiti. Prie jų prisijungia suvirintojas Ramūnas Šlažikas, dirbantis įmonėje daugiau kaip 10-metį.

Klemenso žmona Sigita darbuojasi „Baltijos mineralinių vandenų kompanijoje“. Leonavičiai užaugino dvejų atžalų. Sūnus Martynas neakivaizdžiai mokosi Kauno technikos universitete ir dirba. Dukra Ingrida — Žemaitės gimnazijos auklėtinė.

Per atostogas šeima mėgsta pakeleliuoti, ypač traukia kalnai.

Klemensas Leonavičius (kairėje) su tekintoju Juozu Barodica.

Klemensas labiausiai žmonėse vertina sąžiningumą, darbštumą, iniciatyvumą. „Patikėjus darbuotojui užduotį, reikia žmogų taip nukreipti, kad ugdytųsi jo šeimininga pažiūra į darbą“,— sako

Klemensas. Jis pats, kaip puikus specialistas, yra pelnęs ne vieną įmonės vadovybės padėkos raštą, saugo ir gausybę kitokių apdovanojimų.

Klemensas Leonavičius — ilgametis „Žemaitijos pienas“ darbuotojas“, šiuo metu dirba vyriausiuoju mechaniku. K.Leonavičius gimė 1965 metų spalio 22 dieną. 1986 metais Kauno politechnikume įgijo metalų apdirbimo specialybę. Bendrovėje „Žemaitijos pienas“ pradėjo dirbti 1998 metų vasario 25 dieną mechaninių dirbtuvių šaltkalviu-tekintoju. Nuo 2003 metų vasario 26 dienos buvo paskirtas mechaninių dirbtuvių frezuotoju, o nuo 2005 metų rugsėjo 1 dienos — mechaninių dirbtuvių šaltkalviu-tekintoju. Nuo 2008 metų kovo 3 dienos paskirtas mechaninių dirbtuvių vedėju, o nuo 2013 metų sausio 23 dienos dirba vyriausiuoju mechaniku. K.Leonavičius puikus savo darbo specialistas, labai gerbiamas kolegų ir vertinamas vadovų.

Tarp geriausiųjų Lietuvos ūkininkų — lojaliausi „Žemaitijos pienui“

Neseniai geriausieji mūsų šalies ūkininkai iš visos Lietuvos atvyko į Kauną, kur surengti tradiciniai apdovanojimai „Metų ūkis“, vykstantys jau 22-ąjį kartą. Šie apdovanojimai organizuojami nuo 1994 metų.

Į renginį taip pat atvyko ir grupė lojaliausių „Žemaitijos pienui“ ūkininkų, o su jais — „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktorius Mindaugas Čėjauskas, vadybininkai Vidmantas Bajarūnas, Karolina Gečaitė, Petras Kulvietis, Jurgita Zaboraitė ir Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Banienė.

„Dirbti žemę nėra lengva — tai darbas, reikalaujantis daug pastangų ir pasiaukojimo. Lietuva gali didžiuotis savo žemdirbių tradicijomis, kurios puoselėjamos ir perduodamos iš kartos į kartą. Todėl man labai malonu sveikinti geriausius Lietuvos ūkininkus. Tokie

konkursai — tai gera galimybė pastebėti ir įvertinti pačius geriausius, pačius inovatyviausius ūkius. Šiandien yra geriausias laikas Jums padėkoti už Jūsų darbą“, — kalbėjo žemės ūkio ministrė Virginija Baltraitienė, sveikindama „Metų ūkio 2015“ nugalėtojus. Ministras Pirmininkas Algirdas Butkevičius pažymėjo, kad tik dirbant išvien įveikiami visi sunkumai. Premjeras žemdirbiams linkėjo stiprybės ir užsispyrimo siekiant dar geresnių rezultatų.

Šiais metais 121 žemdirbys gavo apdovanojimą, o iš viso konkurse dalyvavo 410 ūkininkų iš 41 savivaldybės. Tarp nugalėtojų

Audronė ir Arūnas Nausėdai.

Remigijus Norvilas.

vyravo gyvulininkystės ir mišrios specializacijos ūkiai, vidutinis ūkininkujančių amžius — 47 metai. Jauniausiam nugalėtojui — 25 metai. Apibendrinant visų laimėtojų ūkininkų dirbamą žemės plotą pagal užpildytas anketas paskaičiuota, kad ūkininkai žemės ūkio veiklai išnaudoja per 27 tūkst. ha žemės.

Apdovanojimus pelnė ir sėkmingai su „Žemaitijos pienu“ bendradarbiaujantys ūkininkai. Pirmosiomis vietomis įvertinti jurbarkiškiečiai Laimutė ir Antanas Jackiai, plungiškiai Adolfina ir Vytautas Lukauskai, šiauliškiai Rima ir Petras Brikai, antrosiomis — klaipėdiškis Remigijus Norvilas, pagėgiškiai Stefanija ir Petras Bagavičiai, rietaviškė Valerija Stancelienė, tauragiškiai Audronė ir Arūnas Nausėdai, trečiosiomis — plungiškiai Irma ir Albertas Urbonai, šilutiškiai Danutė ir Linas Venckai.

Geriausios Lietuvos melžėjos titulas atiteko Pagėgių savivaldybės „Bajėnų“ žemės ūkio bendrovės atstovei Linai Vaičiškai. Toks įvertinimas jai ne pirmasis. Džiugu, kad tituluočiausios mūsų šalies melžėjos melžiamas pienas tiekiamas „Žemaitijos pieno“ bendrovei.

Greta kitų apdovanojimų geriausiems ir „Žemaitijos pienui“ lojaliausiems darbuotojams padėkos žodžių negailėjo ir juos atminimo dovanomis pamalonino „Metų ūkio“ renginyje dalyvavę žemai-

čių pieno perdirbimo įmonės atstovai.

„Metų ūkio“ apdovanojimai — tai bene ilgiausias tradicijas turintis konkursas, kuriame gali dalyvauti ūkininkai iš visos Lietuvos. Jūsų dė-

ka gražėja mūsų kraštas, valgo me lietuvišką maistą, tad visi ūkininkai nusipelno didžiausios pagarbos“, — akcentavo Lietuvos ūkininkų sąjungos pirmininkas Jonas Talmontas.

Danutė ir Liną Venckus pasveikino žemės ūkio ministrė Virginija Baltraitienė.

Stefanija ir Petras Bagavičiai.

Valerija Stancelienė.

Lina Vaičiškienė.

Adolfina ir Vytautas Lukauskai.

Rima ir Petras Brikai.

Jie švenčia neeilinį gimtadienį!

Lapkričio mėnesį neeilinių gimtadienių sukaktis ir jubiliejus šventė šeši ūkininkai, pieną tiekiantys „Žemaitijos pienui“.

30 metų gimtadienį pasitiko **Saulius Kondrotas**, gyvenantis Pagėgių savivaldybės Natkiškių kaime. 50 metų jubiliejų šventė **Violeta Kazlauskienė** iš Rietavo savivaldybės Vatušių kaimo; **Violeta Dunauskienė** iš Kretingos rajono Žalgirio seniūnijos Raguviškių kaimo ir **Virginijus Stončius** iš Šilalės rajono Bijotų seniūnijos Košių I kaimo. 60 metų sukako Telšių rajone, Degaičių seniūnijoje, Degaičių kaime, gyvenančiam **Kęstučiui Kasparavičiui**. 70 metų sukaktį šventė **Antanas Raudys** iš Šilutės rajono Svėkšnos seniūnijos Inkaklių kaimo. Jų pasveikinti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Baniienė, „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkai Valdas Adomauskas, Jurgita Zaboraitė, Karolina Gečaitė, Donatas Viskontas, Vidmantas Bajarūnas ir Petras Kulvietis.

Puikiai sutardami, gyvena su tėvais

Violeta ir Aleksandras Dunauskai pienininkystės ūkį puoselėja Raguviškių kaimo (Kretingos r.) sodyboje, mamos tėviškėje, kurioje ir užaugo ūkininkė.

Violeta Dunauskienė.

Violeta, Klaipėdos žemės ūkio technikumė baigusi buhalterės studijas, kurį laiką dirbo Telšių rajono Mitkaičių kolūkyje. Likimo pakviesta, su savo šeimyna įsikūrė gimtinėje, pas tėvelius Algirdą ir Sofiją, kur darniai sutardami kartu gyvena iki šiol.

Vienas kitą palaikydami ir pagelbėdami kasdieniuose darbuose, sėkmingai įgyvendino ES remiamą Žemės ūkio valdų modernizavimo programą, įsigijo būtiniausios technikos.

(Nukelta į 6 psl.)

Tėviškė duris atvėrė ir po tremties

Antanas Raudys įsikūręs prieškariniame name, kurį statė jo tėvas. Čia taip pat gimė Antano du broliai ir sesuo.

Bet atsitiko taip, kad paskutiniai stalininiai dorų ūkininkų trėmimai Lietuvoje neaplenkė ir Raudžių: tėvai ir ketvertas vaikų 1951-aisiais atsikūrė Krasnojarsko krašte. Po visų vargų šeima į tėviškę grįžo 1957-aisiais. Laimė, kad palikta me name buvo įsikūrę giminaičiai, tai pastatas be didesnių valdžios kliuvinių galėjo atlapoti duris buvusiems jo šeiminkams.

Antanas darbavosi tuomečiame „Ašvos“ tarybiname ūkyje: buvo ir mechanizatorius, ir suvirintojas, ir gyvulininkystės brigadininkas. Jo žmona Justina 1968 metais čia pagal paskyrimą pradėjo dirbti gyvulininkystės brigadininke.

(Nukelta į 6 psl.)

Justina ir Antanas Raudžiai.

Šeimos darna ir tvirtybė glūdi sporte

Kęstutis Kasparavičius, įsikūręs ir ūkininkaujantis Telšių rajono Degaičių kaime, šypsodamasis sako, kad be sporto ne tik jis, bet ir visa šeima negalėtų gyventi.

Pasirodo, puikiai galima suderinti ūkininkavimą su pomėgiu kūno kultūrai ir sportui. Kęstutis yra kultivavęs nemažai sporto šakų, bet labiausiai jam prie širdies — sunkioji atletika. Tarptautinėse ir respublikinėse svarsčių kilnojimo varžybose jis yra pelnęs ne vieną prizinę vietą. Tai liudija daugybė pagyrimo raštų ir medalių.

Žmona Dalytė — kūno kultūros mokytoja. Ji — puiki stalo tenisininkė, irgi galinti pasididžiuoti aukščiausiais įvertinimais įvairaus rango varžybose.

(Nukelta į 6 psl.)

Kęstutis Kasparavičius.

Viską sukūrė atkaklumu

Saulius Kondrotas gyvena tėviškėje ir su žmona Judita stengiasi viską susikurti savo rankomis bei atkaklumu.

Kalbantis susėdus už rankų darbo stalo, jautėsi šių namų šeiminkų veržlumas ir noras nuveikti kuo daugiau ir geriau.

Ne pyragai buvo pradėjus ūkininkauti nuo vienos karvutės. O ir gyvenimas diktavo šeimai savus iššūkius. Pirmiausia į šį pasaulį pasibeldė sūnus Robertas, po kelerių metų — Rokas ir Auksė.

(Nukelta į 6 psl.)

Saulius Kondrotas.

Su kitais dalinasi rūpesčiu ir atjauta

Violetos Kazlauskienės pienininkystės ūkis įsikūręs Vatušių kaime, jos tėviškėje, į kurią moteris su šeimyna atsikėlė prieš 12 metų.

Violeta Kazlauskienė.

Ūkininkaujant su meile ir atidumu, įgyvendinta ES remiama Pieno programos direktyva. Patogu, kad piendavių ganyklos šliejasi šalia sodybos, o tik dalis jų yra kiek toliau, Violetos mamos tėviškėje — Jankaičių kaime.

Kasdieniuose ūkio darbuose pagrindinis pagalbininkas — Violetos tėvelis Antanas. Moteris ūkiškai gyvena beveik tris dešimtmečius, tačiau neužiima vien pienininkyste. Turėdama socialinės darbuotojos kvalifikaciją, Violeta dirba lankomosios priežiūros darbuotoja — kasdien lanko priežiūros bei pagalbos belaukiančius pagyvenusius žmones ar sergančiuosius, dalindama jiems savo rūpestį ir nuoširdų dėmesį.

(Nukelta į 6 psl.)

Sodyboje — jaukumo oazė

Jovita ir Virginijus Stončiai Šilalės rajono Bijotų seniūnijos Košių kaime įsikūrė 2001-aisiais metais. Anksčiau čia yra stovėjusi mokykla, o vėliau — kolūkiniais laikais — ūkio vadovas buvo susirentęs namą.

Jovita ir Virginijus Stončiai.

„Pradėjome ūkininkauti nuo 6 karvūčių, turėjome nedidelį tvartelį, bet palengva kabinomės į gyvenimą“, — prisimena Virginijus.

Ūkininkai dalyvavo europinės paramos programose — Pieno direktyvos ir Žemės ūkio valdų modernizavimo. Tai leido jiems sustiprėti, įsigyjant žemės ūkio technikos ir pieno ūkiui įrangos.

„Užpernai praplėtėme fermą, o pernai joje įsirengėme pieno liniją“, — džiaugiasi naujovėmis šeiminkas. Tik reikia nemažai paplūšėti tvartiniu laikotarpiu rankiniu būdu šeriant gyvulius.

Stončiai netoli sodybos valdo apie 5 hektarus žemės, kita — toliau. Šeiminkas patenkintas, kad gali bandai priruošti visaverčių pašarų. Augina ir grūdinių kultūrų, o jas nukulia savo kombainu.

(Nukelta į 6 psl.)

Nuo jaunumės — vadovaujančiose pareigose

„Jau 20 metų darbuojusi pieno pramonėje, o šešerius vadovauju „Šilutės Rambynei“, — sako Algirdas Bladžinauskas.

Jis nuo jaunumės — vadovaujančiose pareigose. 1985-aisiais vadovavo tuometiam Žarėnų tarybiniam ūkiui Telšių rajone ir buvo jauniausias vadovas.

Būdamas gamybinės veiklos sūkurys, A. Bladžinauskas įgijo daug vertingos patirties, išvalgė, kaip reikia dirbti su kolektyvu. Tai jam labai praverčia vadovo darbe „Šilutės Rambyne“.

„Svarbiausia taikyti pamatuotus sprendimus, kunkrečius uždavinius, o po to dalykiškai kontroliuoti ir pareikalauti rezultato“, — sako A. Bladžinauskas. Jis — komandinio dar-

bo vadovas, todėl puikiai suvokia, kad visos grandys turi veikti darniai ir nepriekaištingai. Išsiderinimų gamyboje negali būti.

Žinoma, norint pareikalauti iš darbuotojo, reikia jam ir duoti. Sveikintina „Šilutės Rambyno“ vadovybės praktika nepatyrusiems darbuotojams priskirti gerus savo srities specialistus, kurie gali nuolatos dalykiškai, profesionaliai padėti ir patarti. Įvertinant pasiektus tikslus, nubrėžiami nauji uždaviniai ir siekiai. Direktorius pasidžiaugė darbinga, intensyvia ir kūrybinga seniausios Pamario krašte įmonės — „Šilutės Rambyno“ veikla. Modernizuojama gamyba, tobulinamos turimos technologijos. Įgyvendintas ir ilgai brandintas projektas — nuotekų išlyginamųjų talpų įsigijimas. Dabar galima sukaupti nuotekas, nuolat kontroliuoti jų kokybinius rodiklius ir į miesto nuotekų tinklus išleisti tik tokias nuotekas, kurios atitinka Nuotekų tvarkymo reglamento reikalavimus.

Direktorius akcentavo, jog viena pagrindinių įmonės užduočių — nuolatinė ir užtikrinta produkcijos kokybė visuose technologiniuose gamybos etapuose. Nes nuo to tiesiogiai priklauso realizuojamos produkcijos apimtys ir įmonės prestižas.

Džiugu, kad kolektyvas suvokia, jog dirba įmonėje, kurios augimą skatina dideli siekiai ir gilios tradicijos.

Didžiuliai tempai, konkurencija skatina veikti neatidėliotai. Tik judėjimas į priekį nesustojant, gali atnešti sėkmę ir gerų rezultatų. „Šiandien — tai jau kas buvo“, — mąsliai sako direktorius apie bėgantį laiką ir nuolatos pateikiantį naujus iššūkius kiekvienam kolektyvo nariui.

Žmogui svarbi jauki aplinka, todėl nuolatos rūpinamasi bendrovės darbuotojų poilsio sąlygomis: įrengta šiuolai-

Algirdas Bladžinauskas dėkoja už sveikinimus jo 55-ojo gimtadienio proga.

kiška ir moderni gamybos lankytojų priėmimo patalpa, delegacijų bei posėdžių kabinetas, atnaujinti dušai ir tualetai, pakeisti baldai ir kt.

Direktorius įsitikinęs, kad gražioje ir jaukioje aplinkoje atsiranda glaudesnis ryšys tarp žmonių.

„Iran Plex 2015“ parodoje

VĮ Lietuvos žemės ūkio ir maisto produktų rinkos reguliavimo agentūra (toliau — Agentūra) suorganizavo Lietuvos žemės ūkio ir maisto pramonės subjektų dalyvavimą didžiausioje, svarbiausioje ir labiausiai pripažintoje paukštininkystės, gyvulininkystės, pienininkystės bei įrengimų parodoje „Iran Plex 2015“, kuri įvyko spalio 30 – lapkričio 2 dienomis parodų centre „Tehran Permanent Fairground“, Irano sostinėje Teherane.

Parodoje dalyvavo ir „Žemaitijos pieno“ bendrovės atstovai, kurie pristatė gerai žinomą produkciją: išrūgų miltelius, nugriebto pieno miltelius, sūrį „Džiugas“, ledus „Dione“, mineralinį vandenį „Tichė“.

Tarptautinę paukštininkystės, gyvulininkystės, pienininkystės bei įrengimų parodą „Iran Plex 2015“, Lietuvos įmonių jungtinį stendą aplankė LR žemės ūkio ministerijos oficiali delegacija, vadovaujama žemės ūkio ministrės Virginijos Baltraitienės, Lietuvos

Respublikos ambasados Turkijos Respublikoje, Irano Islamo Respublikai ir Pakistano Islamo Respublikai antroji sekretorė Kristina Babičienė, Lietuvos prekybos, pramonės ir amatų rūmų asociacijos vyriausiasis patarėjas verslo vystymo klausimais (Azijos regionui) Gediminas Šiaudvytis ir Irano žemės ūkio ministras Mahmoud Hojjati.

Parodos metu užmegzta naujų kontaktų su pieno produktų gamintojais, lankytasi keliose gamyklose.

Iranas — viena potencialiausių šalių, importuojančių lietuvišką produkciją. Kas metai vykstanti paroda sulaukia vis didesnio lankytojų dėmesio, tarp kurių būna importuotojai, eksportuotojai, didžiųjų prekybos centrų atstovai, didmenininkai iš daugiau nei 19 pasaulio šalių (Europos, Amerikos, Afrikos, Azijos, Australijos).

„Iran Plex 2015“ parodoje pristatyta įvairi produkcija, paslaugos bei įrengimai: pieno produktai, mėsos gaminiai, kiaušiniai, paukštininkystė bei veislininkystė,

pašarų, perdirbimo įranga, reikmenys ir pan.

Dalyvavo 247 įmonės, daugiau nei 403 dalyvių iš 24 pasaulio šalių, daugiausiai — iš Irano. Bendras parodos plotas užėmė per 80 tūkst. kv.m, ją aplankė apie 35

tūkst. verslo atstovų iš 25 pasaulio šalių.

Parodos metu VĮ Lietuvos žemės ūkio ir maisto produktų rinkos reguliavimo agentūros atstovai pristatė Lietuvos eksportuotojų katalogą.

MAGIJAI — dar viena karūna

MAGIJA nepaliauja stebinti Europos — kakavinis varškės sūrelis su tikro juodojo šokolado gabaliukais pakerėjo Vokietijoje įvykusios parodos „Anuga 2015“ dalyvius ir tapo „Top Inovacija“ laureatu.

„Anuga“ — tarptautinis maisto ir gėrimų pramonės informacijos ir prekybos renginys, į kurį suplūsta gamintojai iš viso pasaulio.

Kas dvejus metus vykstanti paroda — vienas didžiausių pasaulyje maisto ir gėrimų pramonės renginių, kuriame plėtojamos ateities tendencijos, dalinamasi naujienomis. Čia pat gamintojams atsiveria puikios verslo galimybės.

Spalio 10-14 dienomis Kelne įvykusi paroda pritraukė per 7000 dalyvių iš 100 šalių — čia netrūko maisto ir gėrimų pramonės atstovų iš Europos, Amerikos, Afrikos, Azijos, Australijos ir Pietų Amerikos.

„Anuga 2015“ buvo suskirstyta į dešimt skirtingų produktų zonų: bakalėjos, šaldytų produktų, mėsos, pieno, duonos bei kepinų, gėrimų, ekologiškų ir kitų produktų.

„Žemaitijos pienas“ taip pat turėjo savo stendą, kuriame vyko susitikimai su verslo partneriais.

Iš gausybės parodoje pristatytų skanėstų išsiskyrė MAGIJA glaištytas varškės sūrelis su kakava ir šokolado gabaliukais — savo

nuostabiu skoniu ir nepriekaištinga kokybe jis nustebino ekspertus iš viso pasaulio ir tapo „Top Inovacija“ laureatu.

Nors daugelyje kitų šalių maisto racione nėra varškės desertų, šokoladinė MAGIJA užbūrė ekspertus. Šis šviežias ir sveikas varškės užkandis įvertintas ir suprastas kaip ypatingai sveikas ir be galo skanus bei prabangus desertas.

Daug purios šviežios varškės, kurioje persipynę tikro juodojo šokolado gabaliukai ir storas sluoksnis kakavinio glaišto iš kruopščiai atrinktos kakavos rūšies paverčia šį sūrelį ypatingu. Šį desertą dievina ir maži, ir dideli smaližiai.

Desertą gaminančios „Žemaitijos pieno“ bendrovės atstovai iš parodos grįžo dvigubai laimingi — ir dėl puikiai įvertinto sūrelio MAGIJA, ir dėl to, kad didžiausia ir lankomiausia paroda buvo puiki galimybė vystyti bendradarbiavimą su partneriais iš viso pasaulio, užmegzti naujus verslo ryšius ir pristatyti kitus Žemaitijoje gaminamus produktus.

anuga

Taste the Future
Top innovations of Anuga 2015

The Winner!
Superior Taste Award

MAGIJA Chocolate

84,5 %
VARŠKĖS MASĖ

FLUCU
PURIOS VARŠKĖS
TECHNOLOGIJA

SU TIKRO ŠOKOLADO
GABALIUKAIS

KAKAVINIS GLAIŠTAS

BE MAISTO PRIEDŲ

Stebuklingo skonio akimirka!

www.zpienas.lt/magija

Puikiai sutardami, gyvena su tėvais

(Atkelta iš 4 psl.)

Gražioje šeimoje užaugino tris vaikus. Vyriausias sūnus Paulius su žmona Jolita šiuo metu gyvena Kaune, dirba IT specialistu. Jauna šeima turėtų pagausėti ir padovanoti pirmąjį anūkėlį artimiesiems. Dukra Ona su vyru Tomu gyvena Kretingoje. Ji sėkmingai dirba Klaipėdos notarų biure. Jauniausias sūnus Regimantas mokosi aštuntoje klasėje. Vaikinas itin mėgsta futbolą, lanko būrelį ir planuoja studijuoti Lietuvos kū-

no kultūros akademijoje, tačiau nevengia padėti tėveliams nelengvuose ūkio darbuose, kuo itin džiaugiasi Violeta.

Sunku nepastebėti atnaujinto gyvenamojo namo, šeiminikiškai įrengtų ūkinių pastatų, baigiamos statyti pavėsinės ir tvarkingos aplinkos sodyboje. Visa tai ne tik Violetos, bet ir darbščių vyro rankų bei tėvelių pagalbos dėka. Moteris itin džiaugiasi sesers Raimondos ir jos šeimynos, kurie gyvena Italijoje, apsilankymais. Šioje šalyje svečiavosi ir Violeta.

Šeimos darna ir tvirtybė glūdi sporte

(Atkelta iš 4 psl.)

Sūnus Mantvydas — Kauno kūno kultūros universiteto ketvirtakursis. Jis labiausiai pasinėręs į futbolą. Brolis Valdas — jaunas ūkininkas, padedantis tėveliams spėriai prie darbų suktis. Jam ir sporte patinka žengti tėvelio pėdomis — pamėgo sunkiąją atletiką.

Tik dukra Viktorija — toliau nuo šeimos: įsikūrusi Šveicarijoje ir augina dukrelę Beatričę, kuri labai prisirišusi prie senolio.

Savo ruožtu seneliai jos su tėveliais apsilankančios sulaukia ne tik Degaičiuose, bet ir patys nuvyksta į Sveicariją.

Sportininko dvasia ir ryžtas smelkiasi per visą Kęstučio gyvenimą, nuo pat jaunumės. Iš čia, matyt, veiklumas ir ryžtas.

Gimė ir augo Patumšaliuose su keturiais broliais ir seserimi. Dabar tėviškėje ūkininkauja palikęs jo brolis Kostas su jaunuoju ūkininku sūnumi.

Kęstutis yra baigęs tuometį Kauno politechnikos institutą. Jo profesija — automobilių remontas ir technikos priežiūra. Savo laiku, griūvant valdiškiems ūkiams, veiklus specialistas net vadovavo Kuršų žemės ūkio bendrovei.

Į Degaičius Kasparavičiai atvyko 2002 metais. Pradėję ūkininkauti, sukosi kaip išmanydami. Dalyvavo Pieno, Nitratų direktyvų prog-

ramose, Žemės ūkio valdų modernizavimo programoje. Kol prakuto, patyrė nemažai vargo, nes prie ūkio darbų reikėjo sunkiai plušėti. Dabar sutuoktiniai džiaugiasi, kad prieš dvejetą metų pasistatė modernią fermą, o šiomet ją įsirengė. Dar laukia kitąmet numatyta montuoti pieno liniją.

Kęstučiui gyvenime knieti išbandyti kuo daugiau gyvenimo iššūkių: buvo net į Vokietiją apie 1998-uosius metus nuklydęs, kur pas ūkininką trejetą metų ganė avis. Įgyta patirtis — neįkainojama ir labai pravarti.

Dar vieną kilnų bruožą turi Kęstutis: jis remia Degaičių sporto klubą, taip pat futbolo klubą „Džiugas“. Žemaitijos regione jau penketą metų vadovauja svarsčių kilnojimo varžyboms. Jam svarbu, kad pomėgiu sportu degtų ir vaikai, ir jaunuoliai, ir garbūs senjorai.

Tarp visų garbingų įvertinimų Kęstutis saugo ir Žemaičio pasą, kurį įteikė kitas garbus žemaitis ir stipriausios pasaulyje barzdos savininkas Degaičių seniūnas Antanas Kontrimas.

„O koks mieliausias sportinis diplomats?“, — pasiteirauta Kęstučio, jau iškeliaujant iš gražiai tvarkomos sodybos kiemo.

„Gal septintokas, o gal aštuntokas buvau nepralenkiamas šuolio į aukštį rajoninėse varžybose“, — šypsodamasis pasakė Kęstutis, jau skubėdamas prie ūkio darbų.

Tėviškė duris atvėrė ir po tremties

(Atkelta iš 4 psl.)

Lemtingas atvykimas: kovo mėnesį atvyko, o lapkričio 6-ąją su savo išrinktuoju atšoko vestuvės. Ne už kalnų, po trejų metų, bus švenčiamas ir judviejų auksinės santuokos jubiliejus.

Raudžiai užaugino dvejetą vaikų — dukrą ir sūnų. Šiuo metu dukra Jūratė ne tik puikiai tvarkosi savaime ūkyje, bet ir padeda tėveliams. Jūratės sūnūs taip pat dideli pagalbininkai prie visų darbų.

Jūratės brolis Saulius darbuojasi Švėkšnos lentpjūvėje. Jo šeima augina net dvejetą dvynukų: vienuolikamečius ir trylikamečius sūnus. Seneliams smagu, kai net šešetas vaikų susirenka draugėn. Duktė su savo sutuoktiniu Artūru ir sūnumis gyvena su tėvais istoriniame vėtrų ir permainų mačiusiame, žinoma, dabar rekonstruotame name.

Antanas ir Justina džiaugiasi dukters ir žento darbštumu, ypač pastarojo pagalba praverčia dar-

buojantis su žemės ūkio technika, taip pat ruošiant pašarus.

Raudžiai užsiminė, kad nuo pat ūkininkavimo pradžios bendradarbiauja su „Žemaitijos pieno“ bendrove. Ūkininkai dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose, taip pat Žemės ūkio valdų modernizavimo programoje.

Tik prasidėjus ganiavai, atsiranda tam tikrų keblumų. Mat su karvutėmis į ganyklą reikia išsiruošti „kaip į ekskursiją“ — net už 5 kilometrų nuo sodybos.

Su kitais dalinasi rūpesčiu ir atjauta

(Atkelta iš 4 psl.)

Ūkininkė džiaugiasi užaugintomis dukromis — juk tai didžiausia dovana kiekvienai moteriai, kurią gali duoti gyvenimas. Vyriausioji Zydrūnė, baigusi studijas Klaipė-

doje, šiuo metu su vyru Augiu ir mažąja dukrele Vilte (ateinančiais metais švęs penktąjį gimtadienį) gyvena Rietave, dirba širdžiai mielą floristės darbą.

Jaunėlė Aurelija, baigusi edukacinės technologijos magistro stu-

dijas, dirba Socialinių paslaugų centre Kaune.

Violeta nuolat apsupta įvairiausių rūpestėlių ir darbų, tačiau mielai randa laiko savo mėgstamam užsiėmimui — grybavimui.

Viską sukūrė atkaklumu

(Atkelta iš 4 psl.)

Jauni tėvai džiaugiasi savo atžalomis — jie gabūs ir darbštūs. Robertas muzikantas, o Rokas — solistas. Matyt, bus ir tėtį, nes šis kaimo kapeloje groja.

Judita gyrė vyrą, kad šis turi „auksines rankas“. Prie ko prisiliečia, viskas puikiai sekasi. Svarbiausia, kad padirbama be priekaištų. Naujai nupirktame name Sauliui buvo ko veikti. „Santehnikos darbus — ir

gana nelengvus — per trejetą valandų įveikė“, — džiaugėsi Judita. Vyras ne tik puikus meistras, bet ir gerai išmano veterinarijos dalykus. Jis kaime padeda visiems, kam iškyla rūpesčių su karvutėmis.

Visa jauna šeima, dirbdama ranka rankon, iš svetur nieko nelaukė. Tik šiomet Saulius pradėjo dalyvauti Jaunojo ūkininko įsikūrimo programoje.

Džiugu, kad begalinis darbštu-

mas ir sąžiningumas leidžia šeimai puoselėti bei stiprinti ūkį.

Taip iškilo tvartas, pieno blokas, planuojama įsigyti nuosavą šaldytuvą, ateityje atsiras ir pieno linija. Juk jaunystės entuziazmui ribų nėra!

Gera, kad jauna šeima sugeba ne tik darniai ir šauniai dirbti, bet ir neužsisklendžia namuose bei mėgsta paiškyklauti. Keliauta po Lietuvą, Latviją, Lenkiją ir kitur.

Sodyboje — jaukumo oazė

(Atkelta iš 4 psl.)

Vėliau atvažiavęs mobilusis ma-lūnas grūdus sumala.

Šeima užaugino ketvertą atžalų. Vyriausioji dukra Greta — Kauno technikos universiteto antrakursė, jos sesuo Liveta žingsniuoją į gimnazijos pirmąją klasę. Sūnus Jus-tas — dar penktokas, o jaunėlis Modestas — antrokas. Vaikai mie-lai padeda darbuose tėveliams.

Žmona Jovita Žemės ūkio aka-demijoje įgijo ekonomistės profesiją, bet jai daugiausiai teko atžalas auginti ir jomis rūpintis.

Sutuoktinis — technikas-mechanikas. Jis ir „auksinių rankų“ meistras — pats savo būstą išgrąžino. Stončiai — bendruomeniški žmonės. Savo ruožtu ir Bijotų seniūnijos vadovai juos vertina, o seniūno Stepono Jasaičio iniciatyva buvo suremontuotas kelias.

Jovita ir Virginijus džiaugiasi savo rankomis sodyboje sukūrę nuostabią jaukumo oazę, kuria ypač gėrisi vasarą. Čia net šeškų šeimynėlė įsikūrusi, bet draugiškiems šeiminkams jie nekeršija ir raibukių negalabija. O kiškių ir stirnų aplink irgi netrūksta. Laimė, kad neatklysta iš kito Šilalės rajono pakraščio vilkai, kurie ten kai kuriems ūkininkams pridaro didelių nuostolių.

Gaisras nesužlugdė ryžto toliau ūkininkauti

Šių metų rugpjūčio 10-oji Šilalės rajono Pajūrio seniūnijos Visdžiaugų kaimo ūkininkui Petriui Breiteriui buvo paženklinta nelaime. Rytą, apie 7.30 val., užsilepsnojo abi fermos. Manoma, kad gaisro židiny pasidėjo nuo įjungtos skalbimo mašinos. Laimė, dauguma gyvulių ganėsi ganykloje, o likusią dalį pavyko sėkmingai išgelbėti.

Darbštumo, gerų žmonių ir rėmėjų dėka po gaisro fermoms uždengti stogai, atliekami kiti rekonstrukcijos darbai.

Nelaimėje Petro šeima pajuto kaimynų atjautą ir dėmesingumą — visi šoko pagelbėti kuo galėjo nukentėjusiems nuo gaisro ūkininkams. Pagalbos ranką ištiesė ir Šilalės rajono savivaldybė, skirdama fermų stogo remonto ir kitiems neatidėliotiniams darbams 6 tūkst. eurų, o Pajūrio seniūnija atsiuntė į talką darbininkų gaisro padariniams likviduoti.

Lapkričio 12-ąją lankantis Petro Breiterio ūkinėse valdose, buvo gera jausti jauno ūkininko ryžtą ir atkaklumą toliau ūkininkauti, o vietoje degusių kvėpėjų šviežiai išpjauta mediena. „Jau visos melžiamos karvutės — po nauju stogu, o prieauglis irgi netrūkus čia atsidurs“, — džiaugėsi palankiais lapkričio orais ūkininkas, leidusiais jam

sėkmingai rikiuoti darbus.

Petro entuziazmu, įveikiant negandas, pasidžiaugė jo ūkyje apsilankiusi Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Banienė. Ji pastebėjo, kad šios asociacijos Paramos ir labdaros fondas, kiek leidžia jo galimybės, irgi finansiškai prisidėjo. „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Vidmantas Bajarūnas pagyrė ūkininkus, kurie visą laiką bendrauja su žemaičių pieno perdirbimo įmone.

Per 15 ūkininkavimo metų Petras negailėdamas jėgų puoselėja ūkį. Čia jis šiuo metu yra sukūręs apie 8 darbo vietas pagalbininkams. Kol galėdavo, prikibdavo ir žmona Lidija, šiuo metu auginanti 1,5 metų dukrelę Andrėją.

Petras Breiteris.

Petro ekologiniame ūkyje darbuojasi ir jo brolis Aurimas, o dvi seserys įsikūrė uostamiestyje.

Svarbiausi gyvenimo palydovai — optimizmas ir savitarpio pagarba

Šilalės rajono Kintų seniūnijos Žynių kaime įsikūrę Regina ir Vladas Kasparavičiai tikri gyvenimo optimistai, vienas su kitu pašmaikštaudami, tarpusavyje puikiai sutaria.

Vlado šaknys — nuo Varnių krašto, kur Karklėnėlių kaime gyveno jo senoliai ir tėvai. Šeimoje užaugo 6 vaikai, bet ūkininkavimu susižavėjo tik broliai Vladas ir Vytautas. Pastarasis irgi ūkininkauja Kintuose.

Žmonos Reginos, kilusios nuo Platelių, gyvenimas taip pat nelepino. 1941-aisiais jos mamą su keturiais vaikais buvo ištrėmę į Komią. 1947-aisiais pavyko pabėgti iš tremties ir grįžti į Lietuvą. Bet čia neįmanoma buvo pasislėpti. Mamos laukė trejų metų kalėjimo bausmė ir tremtis į tą pačią vietą. Šįkart vaikai vieni paliko Lietuvoje vargo vargti. Regina irgi gimė tremtyje, tik vėliau — 1952 metais. Šiandien moteris didžiudamasi prisimena savo mamos tvirtybę, leidusią įveikti visus gyvenimo sunkumus, nes buvo darbo ir vargo užgrūdinta. Tremties pragarą įveikusi, išgyveno net 96 metus ir beveik į daktarus nesikreipė.

Pagal profesiją Vladas — inžinierius mechanikas, o Regina — agronomė. Į Kintus Kasparavičiai atvyko 1975-aisiais. Gyvenimo sąlygos iš pradžių buvo pasibaisėtinos, tik vėliau Vladas, dirbdamas Kintų girininkijoje meistru, susiremontavo vokiškų plytų namą, priklausiusį miškininkams. Taip ir kūrėsi palengva. Šeimoje užaugo

net penketas puikių vaikų.

Darius, baigęs Kretingos žemės ūkio technikumė vadybą, dirbuoja pri statybų. Giedrius, tarptautinių mokslų specialistas, jau daug metų gyvena Kanadoje ir yra vedęs japonę. Vokietijoje įsikūrusi ir dukra Aida, dirbanti vertėja. Jau nėlis sūnus Artūras — irgi užsienyje. Jis dirba nekilnojamojo turto priežiūros koordinatoriumi Kanadoje. Medikės keliu pasuko antroji Kasparavičių dukra Skaistė. Jos darbovietė — Klaipėdos jūrininkų ligoninės Širdies kraujagyslių radiologijos skyrius.

Regina ir Vladas išvykoje Kanadoje.

Matomoje vietoje puikuoja šeimos nuotraukos.

Iš tokios gausybės vaikų ir anūkų pulkelis atsirado: šešios mergytės ir berniukas. Seneliai ne tik jų Kintuose sulaukia, bet ir patys vyksta svetur pasisvečiuoti. Susidarantį kalbos barjerą ištirpdo šiltas bendravimas.

Taip ir sukasi Kintuose dviese po ūkį Kasparavičiai, gražiai tarpusavyje jau 44 metus sutardami ir dienas savo šviesiu humoru praskaidrindami. Prie pašarų ruošimo pagelbsti puikus kaimynas Vytautas Stonys. Jam Vladas savo ruožtu atsilygina.

Šeimininkų išpuoselėta sodyba taip ir traukia akį. Net dvejetą kartų miestelyje ji pripažinta tvarkingausia. Tvarka ir ūkyje. Pieno kokybė puiki. Tuo džiaugiasi šeimininkus aplankantis „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Petras Kulvietis. Neatsitiktinai savo grupėje už III ketvirtį Vladas buvo tarp geriausiųjų, tiekiančių pieną „Žemaitijos pieno“ bendrovei, o jo nuotrauka puikavosi „Pienininkystės“ laikraštyje. Laimėjimų būta ir anksčiau.

Šeima europinėse paramos programose nedalyvavo, viską kūrėsi savo rankomis. Teko ir iš bankų paskolų imti. Tik prieš trejetą metų kiek lengviau atsipūtė, nes, pasak jų, „ištrūko iš bankų“. Nors ir nedaug laiko lieka nuo darbų, Kasparavičiai yra dideli grožinės literatūros mėgėjai, o Reginal traukia šokis ir daina. Labai mėgsta ir grybauti, žinoma, kai miškuose netrūksta šių gamtos gėrybių. Šiemet metai buvo nelabai grybingi, o pernai krepšiai lūžo nuo kepurėtųjų. Vladas su Regina nusigaua grybauti net į Plungės ar Kretingos miškus. Po juos kintiškis nardo tarsi žuvis po vandenį: jis tikras gamtos vaikas, apdovanojtas nuostabia orientacija.

Regina ir Vladas Kasparavičiai.

Išpuoselėta ūkininkų sodybos aplinka.

Skelbimai

Parduoda

Techniką

Kultivatorių (3 m), dviejų vagų bulvių kasamąją, plūgus OVERUM (2 vagų). Tel. 8~600 83477.

Traktorius: T-40 AM, MTZ-82 (2003 m.), T-40 priekinį tiltą ir variklį. Tel. 8~610 75456.

Traktorius: T-25 A (kaina 3000 Eur), KUBOTA (1999 m., 17 AG, 4x4, su inventoriu, kaina 3950 Eur). Tel. 8~611 66673.

Traktorius: BELARUS 82.1 (2003 m.), T-40 AM (1991 m.), T-40 AM variklį ir priekinį varomąjį tiltą. Tel. 8~604 50032.

Traktorius MTZ 82; 80; 50; JUMZ dalimis (yra buldozeris). Tel. 8~682 89913 (Mažeikių r.).

Traktorių MTZ 82 UK (1992 m., techniškai tvarkingas). Tel. 8~672 58629 (Mažeikių r.).

Traktorių FORD 7070 (100 AG, 1985 m., dvitiltis, techniškai tvarkingas). Tel. 8~672 58629 (Mažeikių r.).

Gyvulius

Sukergtas avis, ėriukus mėsai, vietnamietiškus paršelius, vietnamietišką bekona (apie 80 kg). Tel.: +370 657 97390; 8~657 99416.

Kitas prekes

Vienašę traktorinę priekabą (kaina 500 Eur). Tel. 8~676 35625.

650 l talpos pieno šaldytuvą (Plungės r.). Kaina sutartinė. Tel. 8~618 67088.

3 tonų cisterną (su važiuokle), MTZ-80 variklio dalis. 8~627 58106.

3 kub.m cisterną. Tel. 8~621 48861.

3 korpusų plūgus (kaina 220 Eur). Tel.: 8~686 88743; 8~615 49833.

Šieną (ritiniuose) ir pašarinius grūdus Mažeikių r. Tel. 8~618 30945.

Perka

Techniką

Traktorių T-25 arba T-40 (gali būti sugedęs, moka iki 1500 Eur). Tel. 8~687 36892.

MTZ markės traktorių (su krautuva arba atskirai), priekabą, plūgą „Overum-Kwerneland“, minitraktorių T-25, T-40. Galima su defektais. Tel. 8~674 51842.

Paslaugos

Remontuoja rusiškus traktorius. Tel. 8~623 21906.

Pieno gamintojų dėmesiui!

Parduodami naudoti pieno šaldytuvai (500, 1000, 2000, 3200, 3600 litrų talpos).

Dėl išsamesnės informacijos kreiptis telefonu 8~687 78886.

30-ojo gimtadienio proga:

Dainių Dromantą — tinklų pardavimo vadovą;
Neringą Rudzevičiūtę — operatorę;
Audrių Uselį — eksporto vadybininką;
Jolantą Jurgėnienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Iriną Legen — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

35-ojo gimtadienio proga:

Eveliną Katkoviene — tinklų pardavimų vadybininkę;
Justiną Černiauską — pardavimų vadybininką;
Tomą Čeponą — korporatyvinių reikalų vadovą;
Daivą Bertašienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Jolantą Petrošienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

40-ojo gimtadienio proga:

Remigijų Bieliauską — projektų vadovą;
Sonatą Degutienę — aparatininkę (AB „Klaipėdos pienas“);
Vilmą Navickaitę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

45-ojo gimtadienio proga:

Stanislavą Vaičiene — vyresniąją buhalterę realizacijai;
Robertą Alseiką — vairuotoją ekspeditorių;
Raimundą Lotužį — krovėją;
Eleną Dapkienę — laborantę (UAB „NTL“);
Jovitą Pintverienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

50-ojo gimtadienio proga

Rimą Berneckį — vairuotoją ekspeditorių;
Dalią Bazariene — gamybos darbininkę;
Sigitą Miliene — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

55-ojo gimtadienio proga

Romaldą Tupiką — fasuotoją;
Nijolę Ramanauskienę — „Pik-Nik“ fasavimo cecho operatorę (ABF „Šilutės Rambynas“);
Virginiją Rutienę — sūrių gamybos cecho darbininkę (ABF „Šilutės Rambynas“);
Rimutę Rutienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

40 metų darbo

sukakties proga:

Juožą Kontrimą — suvirintoją (AB „Klaipėdos pienas“).

15 metų darbo

sukakties proga:

Laimą Pleikienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

Naujienu

CARAMEL & NUTS

- Sodri, saldi karamelė
- Traškūs lazdyno ir žemės riešutai

MASCARPONE

- Prisirpusių braškių uogienė
- Minkšti biskvito gabaliukai
- Puri maskarponė

Skaniausių atostogų ledai!

www.baltojivarnele.lt

classic

eskimo

↓

kokteiliams

↓

desertams

Nuotaikingi ledai visai šeimai:

- Klasikinis vanilės skonis
- Tinka prie desertų

Leidžia: Lietuvos pieno ūkių asociacija.
 Luokės g. 73, LT-87140 Telšiai, Lietuva.
 Tel.: +370-444-22391, faksas +370-444-69210.
 El.paštas: LPUA.info@gmail.com www.lpuia.info

Redakcinė kolegija:
 Rigilda Baniene;
 Irena Baltrušaitienė, Jolanta Bitinienė;
 Mindaugas Čėjauskas.

Spausdino Šiaulių „Titnago“ spaustuvė.
 2 sp. l. Leidžiamas
 nuo 1995-09-23, kartą per mėnesį.
Tiražas 3000 egz.

Dar daugiau naujienų
 ir elektroninė parduotuvė
www.dziugashouse.lt

Rašykite! Skambinkite!

Norintys pirkti ar parduoti galvijus, žemės ūkio techniką,
 kitas su ūkininkavimu susijusias prekes, ISSN 1648-777X
 galite kreiptis tel. +370 444 22391,
 el. paštu: lpua.info@gmail.com

www.lpuia.info

9 771648 777005